

HET TESTAMENT

INHOUD

1. WAT IS EEN TESTAMENT?
2. KENMERKEN VAN EEN TESTAMENT
3. WAT KAN EEN TESTAMENT BEVATTEN
4. WIE KAN EEN TESTAMENT MAKEN
5. SOORTEN TESTAMENTEN
 - 5.1. Gewone testamenten
 - 5.2. Bijzondere testamenten
6. WAAR KAN IK TERECHT OM EEN TESTAMENT OP TE MAKEN?
7. EEN TESTAMENT BETWISTEN
8. VOORDELEN VAN HET MAKEN VAN EEN TESTAMENT
 - 8.1. Fiscale voordelen
9. WIE HEEFT DE STATUS VAN ERFGENAAM
10. WAARUIT BESTAAT HET STELSEL VAN WETTIGE RECHTEN?
11. IS HET MOGELIJK OM EEN GEDWONGEN ERFGENAAM TE ONTERVEN?
 - 11.1. Gronden voor onterving
12. IS HET MOGELIJK OM AFSTAND TE DOEN VAN DE NALATENSCHAP?
13. REFERENTIEWETGEVING
14. VERKLARENDE WOORDENLIJST

1. WAT IS EEN TESTAMENT?

Als algemeen begrip is een testament de verklaring van iemand van zijn laatste wil en testament met betrekking tot zijn vermogen en andere zaken, voor na zijn dood, d.w.z. het is het document waarin de wil van een persoon, hierna erflater genoemd, wettelijk wordt vastgelegd.

De wettelijke definitie van een testament is te vinden in artikel 667 van het Burgerlijk Wetboek (hierna CC genoemd), waarin staat: “De akte waarbij een persoon na zijn dood beschikt over zijn gehele of gedeeltelijke eigendom wordt een testament genoemd”.

2. KENMERKEN VAN HET TESTAMENT

Volgens de definitie wordt een testament gekenmerkt door het feit dat het een handeling is:

Individueel, aangezien twee of meer personen niet samen of in dezelfde notariële akte kunnen testen.

Zeer persoonlijk, zodat de opstelling ervan niet geheel of gedeeltelijk kan worden overgelaten aan een derde, noch kan worden gedaan via een vertegenwoordiger.

Vrijwillig, omdat een testament dat met geweld, fraude of bedrog is opgesteld, nietig is.

Formalistisch, omdat het is voorzien van garanties die juridische zekerheid bieden, gezien de belangrijke transcendentie, zodat het ontbreken van enige vereiste zal resulteren in de nietigheid van het testament, waardoor het nietig wordt.

Herroepbaar. Tot de dood van de erflater kan het testament, geheel of gedeeltelijk, zo vaak als gewenst worden gewijzigd, dat wil zeggen dat alle testamentaire beschikkingen in wezen herroepbaar zijn, zelfs als de erflater in het testament zijn wil of besluit uitdrukt om ze niet te herroepen.

3. WAT HET TESTAMENT KAN OMVATTEN

Het testament moet vermelden aan wie we onze bezittingen willen nalaten en hoe we ze willen verdelen, binnen de bevoegdheden die de wet de erflater geeft. Op het moment dat het testament wordt opgesteld, is het niet nodig om te specificeren welke goederen we aan elke erfgenaam nalaten. De meest

gebruikelijke formule is om de erfgenamen een percentage van de nalatenschap na te laten, bijvoorbeeld: Ik laat mijn nalatenschap in gelijke delen na aan mijn kinderen.

Het is ook mogelijk dat de erflater een specifiek goed aan een persoon wil nalaten, zoals een voertuig, een juweel, een schilderij, enzovoort. In dat geval wordt deze persoon een legataris genoemd. Het is mogelijk om deze figuur te gebruiken, maar in elk geval moeten de grenzen van de legitieme rechten worden gerespecteerd.

Bovendien kan het testament, naast de bestemming van de nalatenschap van de erflater, ook andere uitingen van de wil van de erflater bevatten, zoals:

- Benoeming van voogden of beheerders van goederen, in het geval dat de erflater op het moment van overlijden minderjarige of wilsonbekwame kinderen heeft.
- Benoeming van een executeur of boekhouder. Deze personen zullen tussenkomen in de verdeling en toewijzing van de erfenis. Meestal is de executeur of rekenplichtige een persoon die het volste vertrouwen geniet van de erflater.
- Uitdrukkelijke herroeping van een eerder testament.
- Beslissingen over de begrafenis.
- Bepalingen met betrekking tot beperkingen van de datum of leeftijd waarop een bepaald goed kan overgaan in het bezit van een erfgenaam.

Met het oog op al het bovenstaande is het aan te raden om naar een notaris te gaan om onze laatste wil te laten uitspreken, zodat we goed geadviseerd worden en een testament achterlaten dat in overeenstemming is met de wet en dat toekomstige conflicten tussen erfgenamen, erfgenamen en legatarissen vermijdt, en in het algemeen tussen alle partijen die als executeurs bij het testament betrokken zijn.

4. WIE MAG EEN TESTAMENT MAKEN

Alle personen die dat niet uitdrukkelijk bij wet verboden is.

Zij mogen dit **NIET** doen:

- Minderjarigen jonger dan 14 jaar.
- Een persoon die op het moment van het maken van een testament niet in staat is om zijn/haar wil overeen te stemmen of uit te drukken, zelfs niet met de hulp van middelen of hulpmiddelen om dat te doen.

Hoe zit het met personen met een handicap?

Personen met een handicap kunnen een testament opstellen als ze volgens de notaris in staat zijn om de draagwijdte van hun beschikkingen te begrijpen en uit te drukken. Om de wilsbekwaamheid van de erflater te beoordelen, wordt alleen rekening gehouden met de staat waarin hij/zij zich bevindt op het moment dat hij/zij het testament opstelt.

Het is dus de notaris die beoordeelt of de erflater bij machte is om zijn wil te uiten, en die een zogenaamd “oordeel over de wilsbekwaamheid van de erflater” velt, dat in de testamentakte zelf wordt opgenomen en een vermoeden is, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, dat de erflater bij machte was om zijn of haar wil te uiten op het moment dat hij het testament opmaakte. In het geval dat de notaris twijfels heeft over de wilsbekwaamheid van de erflater, worden twee deskundigen aangesteld om de wilsbekwaamheid van de erflater vast te stellen.

Wat gebeurt er met buitenlanders?

Buitenlandse burgers, zowel EU-burgers als niet-EU-burgers, kunnen ook een testament opstellen in Spanje. Simpelweg, wanneer ze naar het kantoor van de notaris gaan, moeten ze kiezen welke wet van toepassing zal zijn op hun nalatenschap, d.w.z. de wet van hun nationaliteit of de wet van hun gewone verblijfplaats, die in ons geval de Spaanse wet zou zijn. Deze keuze moet uitdrukkelijk en noodzakelijkerwijs in het testament worden vermeld.

In het geval dat de erflater meer dan één nationaliteit heeft en ervoor kiest om de wet van zijn nationaliteit toe te passen in plaats van de wet van zijn gewone verblijfplaats, moet hij ook kiezen van welke van zijn nationaliteiten hij de wet wil toepassen.

Als de buitenlandse erflater geen testament heeft gemaakt of, als hij een testament heeft gemaakt, niet heeft vermeld welk recht daarop van toepassing is, is op het ogenblik van zijn overlijden het recht van zijn gewone verblijfplaats van toepassing, ongeacht het land waar zijn goederen zich bevinden en de nationaliteit van de erflater.

5. SOORTEN TESTAMENTEN

In Spanje zijn er 2 soorten testamenten, in overeenstemming met de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek: **gewone en bijzondere**. Elk van deze types is op zijn beurt weer onderverdeeld in verschillende categorieën.

5.1. GEMEENSCHAPPELIJKE TESTAMENTEN

Het gewone testament is onderverdeeld in:

- 1) Holografisch testament:** het wordt een holografisch testament genoemd als de erflater het zelf schrijft, en het is niet nodig om dit voor een notaris te doen, hoewel het wordt aanbevolen dat de erflater naar behoren wordt geadviseerd, gezien het belang van dit type document.
- 2) Open testament:** Een testament wordt als open beschouwd als de erflater zijn laatste wil uitspreekt in aanwezigheid van de personen die de handeling moeten goedkeuren, wetende wat er in besloten ligt. Het is het meest voorkomende testament in ons land en een van de veiligste manieren om deze procedure uit te voeren.
- 3) Gesloten testament:** Het testament is gesloten wanneer de erflater, zonder zijn laatste wil bekend te maken, verklaart dat deze opgenomen is in het document dat hij voorlegt aan de personen die de handeling moeten goedkeuren. Het gesloten testament wordt ook geformaliseerd voor een notaris, maar dit gebeurt in een “verzegelde enveloppe, op zo'n manier dat de notaris het testament van de erflater niet kent en enkel de bewaarder ervan wordt.

5.2. SPECIALE TESTAMENTEN

Speciale testamenten zijn onderverdeeld in:

- 1) Militair testament:** een soort testament voor militairen op campagne, vrijwilligers, gijzelaars, gevangenen en ander personeel dat in het leger werkt of het leger volgt, in oorlogstijd.
- 2) Maritiem testament:** testament dat wordt opgemaakt door opvarenden tijdens een zeereis, dat open of gesloten kan zijn en dat in het geval van een oorlogsschip wordt opgemaakt ten overstaan van de rekenplichtige of de persoon die zijn functie uitoefent, in aanwezigheid van twee getuigen, met goedkeuring van de commandant, en in het geval van een koopvaardischip ten overstaan van de kapitein of de persoon die in zijn plaats handelt, in aanwezigheid van twee getuigen.
- 3) Testament opgemaakt in het buitenland:** Spanjaarden kunnen een testament opmaken buiten het nationale grondgebied in overeenstemming met de wetgeving van het land waar het testament wordt opgemaakt. Ze kunnen ook een testament opstellen in het buitenland ten overstaan van

de Spaanse diplomatieke of consulaire ambtenaar die notariële functies uitoefent op de plaats waar het testament wordt opgesteld. Ze kunnen ook een holografisch testament opstellen, zelfs in landen die dit type testament niet aanvaarden.

6. WAAR GAAN WE HEEN OM EEN TESTAMENT OP TE MAKEN?

We moeten naar het notariskantoor gaan waarin we het meest geïnteresseerd zijn, ofwel omdat het dichtbij is, ofwel omdat het onze vertrouwde notaris is. Als we eenmaal het notariskantoor hebben gekozen, moeten we erheen gaan met de relevante identificatiedocumenten van de erflater, die van kracht zijn, om de notaris te vertellen hoe we onze nalatenschap willen verdelen, zonder dat het nodig is om een inventaris van de activa te maken of enige documentatie daarvan te overleggen. Na het horen van ons testament zal de notaris, in overeenstemming met de huidige wetgeving, het testament opstellen en overgaan tot de autorisatie ervan.

Waar kan ik nagaan of iemand al dan niet een testament heeft opgesteld?

Testamenten worden na notariële verlijding door de notaris geregistreerd in het testamentenregister om te garanderen dat men op de hoogte is van hun bestaan.

Als je dus van plan bent om de erfenisprocedure te starten, moet de verklaring van laatste wil en testament, afgegeven door het in de vorige paragraaf vermelde register, bij de overlijdensakte worden gevoegd om te weten of de overledene met of zonder testament is overleden.

De aanvraag voor deze verklaring kan worden gedaan door elke persoon die erfrechten heeft met betrekking tot de overledene en die de overlijdensakte van de overledene overlegt, en kan op de volgende manieren worden gedaan:

- Telematisch, door met een digitaal certificaat naar de website van het Ministerie van Justitie (<https://www.mjusticia.gob.es/es/ciudadania/tramites/certificado-actos-ultima>) te gaan.
- Persoonlijk of per post, door naar het testamentenregister te gaan of het op te sturen, gelegen aan de Plaza de Jacinto Benavente, N° 3, eerste verdieping, Madrid, C.P 28012.
- Notarieel, dit is de meest gebruikelijke manier gezien het gemak ervan, aangezien het notariskantoor zelf het certificaat aanvraagt via de platforms waarmee het verbonden is met het register.

7. EEN TESTAMENT BETWISTEN

Zelfs als het testament voor een notaris is opgemaakt en in het testamentenregister is geregistreerd, kan het nog worden aangevochten, hetzij vanwege een vormfout, hetzij vanwege een inhoudelijke fout.

In het geval van open testamenten, die voor een notaris zijn opgesteld, is er minder ruimte voor betwisting, aangezien de notaris advies heeft gegeven aan de erflater, maar het testament kan worden betwist op grond van het feit dat de erflater mentaal niet in staat was om het testament als wettig te beschouwen, dat er geen gedwongen erfgenaam is opgenomen of dat er sprake is van dwang.

Het holografische testament is het meest voor de hand liggend om te worden aangevochten, aangezien het door de overledene zelf is opgesteld en bewaakt, en de mogelijkheid bestaat dat hij, zonder juridisch advies te hebben ingewonnen, de legitieme rechten niet heeft gerespecteerd of niet heeft voldaan aan de formaliteiten die nodig zijn voor de geldigheid van het testament.

Hoewel het gesloten testament door de belanghebbende wordt opgesteld en in een enveloppe aan de notaris wordt overhandigd, heeft de notaris er alleen de bewaring over en daarom kan het, zodra het testament is geopend, worden aangevochten wegens vormfouten, het niet respecteren van de wettelijke rechten of onbekwaamheid van de erflater.

Dit zal aanleiding geven tot een gerechtelijke procedure, van de erfgenaam die het testament wil aanvechten tegen de rest van de mensen die ervan profiteren. Het is een lang proces, dus in deze gevallen is het noodzakelijk om het advies van een advocaat in te winnen om je te begeleiden en te analyseren of de betwisting levensvatbaar is.

De termijn om een testament aan te vechten is 15 jaar vanaf het overlijden van de erflater. Een holografisch testament is 5 jaar geldig vanaf het overlijden van de erflater.

Wie kan een testament betwisten?

Het testament kan worden betwist door de gedwongen erfgenamen: kinderen of hun nakomelingen, ascendenten en weduwnaars.

8. VOORDELEN VAN HET MAKEN VAN EEN TESTAMENT

Naast de mogelijke belastingvoordelen vergemakkelijkt het opmaken van een testament de erfopvolging voor onze erfgenamen. Het bestaan van een testament biedt gemoedsrust en rechtszekerheid wat betreft de procedures die moeten worden gevolgd voor de verdeling van de erfenis, met een aanzienlijke besparing op papierwerk, en voorkomt mogelijke geschillen tussen de erfgenamen na hun overlijden. Het belangrijkste voordeel is de garantie dat de verdeling van de nalatenschap van de erflater gebeurt in overeenstemming met zijn of haar testament, op voorwaarde dat de wettelijke rechten worden gerespecteerd.

Het opmaken van een testament stelt de erflater in staat om een executeur aan te stellen die belast is met het uitvoeren van de wil van de overledene, om te zorgen voor zijn bezittingen en deze over te dragen aan de erfgenamen, om sommige van zijn kinderen te verbeteren, om legaten, vruchtgebruik voor het leven en andere testamenten of rechten vast te stellen en de erflater heeft zelfs de mogelijkheid om sommige van zijn kinderen te onterven.

Als de erflater geen kinderen of andere erfgenamen heeft en geen testament maakt, wordt zijn nalatenschap eigendom van de staat, terwijl hij door middel van een testament kan bepalen wat zijn wil is en zijn nalatenschap gaat naar wie hij verkiest.

In het geval dat er geen testament wordt opgesteld, wordt er gebruik gemaakt van een testamentaire of ab intestato erfenis, en in dit geval bepaalt de wet hoe de bezittingen van de overledene worden verdeeld, zonder rekening te houden met de voorkeuren of wensen die de overledene kan hebben.

Hoewel het niet verplicht is, wordt het maken van een testament sterk aanbevolen.

Wat gebeurt er als er geen testament is gemaakt?

Als de overledene overlijdt zonder een testament na te laten, gaat de erfenis niet verloren en kan ze niet worden verdeeld onder de personen die willen erven, maar gewoon bij gebrek aan een uitdrukkelijke wilsbeschikking van de erflater, erven de erfgenamen volgens het recht dat op hen van toepassing is, in de volgorde van verwantschap. Als het Burgerlijk Wetboek van toepassing is, is de volgorde als volgt:

Als de overledene getrouwd was en kinderen had:

- De erfenis zou in gelijke delen onder de kinderen worden verdeeld. Als een van de kinderen van de erflater is overleden, wordt het aandeel van dat kind gelijkmatig verdeeld onder zijn nakomelingen (de kleinkinderen van de erflater) en als hij geen kinderen had, wordt de erfenis verdeeld onder zijn broers en zussen (de andere kinderen van de erflater).
- De echtgeno(o)t(e) zou recht hebben op het vruchtgebruik van 1/3 van de erfenis.

Als de overledene geen nakomelingen had:

- Eerst zouden zijn ouders in gelijke delen erven of de langstlevende ouder als een van hen is overleden. Bij afwezigheid van de ouders kunnen de andere ascendenten erven. Als de overledene getrouwd was, krijgt de weduwnaar het vruchtgebruik van de helft van de erfenis.
- Als zijn ouders niet leven en hij geen andere voorouders heeft, is de weduwnaar de enige erfgenaam.
- Als hij op het moment van overlijden noch ouders noch echtgeno(o)t(e) had, erven in deze volgorde: zijn broers en zussen, hun kinderen en bij ontstentenis daarvan zijn ooms, neven en andere bloedverwanten tot en met de vierde graad.
- Alleen als hij geen van de voornoemde verwanten heeft, erft de staat.

Personen die zichzelf als erfgenaam beschouwen, moeten naar een bevoegde notaris gaan om de verklaring van erfopvolging intestato af te leggen. In principe is de notaris bevoegd in de plaats waar de overledene zijn gewone verblijfplaats had, of waar hij het grootste deel van zijn bezittingen had, of waar hij stierf, of in een district dat aan al deze plaatsen grenst.

8.1. FISCALE VOORDELEN

Wat betreft de vraag of er al dan niet fiscale voordelen verbonden zijn aan het opmaken van een testament, is het in de eerste plaats goedkoper om een testament na te laten dan om de verplichte verklaring van erfgenamen af te leggen wanneer men naar een vererving bij testament moet gaan.

De belastingvoordelen hangen af van de manier waarop het testament wordt opgesteld, want hoewel belastingen niet kunnen worden vermeden, is het bij het opstellen van het testament mogelijk om de meest gunstige belastingalternatieven voor de erfgenamen te bestuderen, om de belastingen en kosten in verband met de erfenis te minimaliseren. De successierechten worden aanzienlijk verlaagd, wat belangrijk is als er tijdens het leven schenkingen zijn gedaan, want als dit feit niet schriftelijk in het testament wordt vermeld, zou de begiftigde verplicht zijn om dit aan te geven in de successierechten, omdat er

geen registratie van de schenking is. Bovendien kan de erflater in het testament de specifieke economische waarde van de bezittingen bepalen en zo bepalen hoe ze moeten worden verdeeld, zodat de erfgenamen geen schenkingen hoeven te doen om elkaar te compenseren, wat ook betekent dat er schenkingsrecht moet worden betaald.

De belasting op nalatenschappen verschilt per autonome gemeenschap en de hoogte ervan hangt ook af van andere factoren, zoals de waarde van de ontvangen bezittingen, de relatie met de overledene en het nettovermogen van de persoon die erft: hoe meer vermogen, hoe duurder het is om te erven.

Wie betaalt de belastingen en hoeveel moet je betalen om te erven?

Alle begunstigden van een erfenis moeten successierechten betalen. Dit is een belasting die onder de bevoegdheid van de autonome regio's valt (er kunnen dus aanzienlijke verschillen zijn). Het bedrag hangt af van

- Van de waarde van de ontvangen bezittingen: hoe hoger de waarde van de geërfde bezittingen, hoe hoger de betaling en omgekeerd.
- Van de relatie met de overledene: hoe verder de relatie, hoe hoger het percentage van de uitkering en omgekeerd.
- Het eerdere vermogen van de erfgenaam: als de erfgenaam voorafgaand aan de erfenis een aanzienlijk vermogen heeft, is het ook duurder om te erven. Erven in de gewone verblijfplaats of in het bedrijf of de ondernemersactiviteit van de overledene geeft meestal een vermindering van de belasting.

9. WIE HEEFT DE STATUS VAN ERFGENAAM

Ongeacht het type testament dat wordt opgesteld, ordent en bepaalt de erflater bij het opstellen ervan welke personen hem bij zijn overlijden zullen opvolgen in al zijn bezittingen, rechten en verplichtingen, door een of meer erfgenamen aan te wijzen die zijn volledige nalatenschap zullen ontvangen, hetzij als een enkele erfgenaam, in gelijke delen, of in verschillende verhoudingen, zoals bepaald in het testament zelf, of als universele mede-erfgenamen.

Meestal wordt in het testament niet gespecificeerd welke goederen van de erflater aan elk van zijn erfgenamen zullen worden toegekend, een vraag die na het overlijden van de erflater moet worden opgelost door de erfgenamen, die na een inventarisatie van de goederen en schulden volgens de in het testament vastgelegde verdelingspercentages overgaan tot de verdeling ervan.

De verdeling van de specifieke goederen van de nalatenschap van de erflater die aan een persoon zijn nagelaten, zelfs zonder de hoedanigheid van erfgenaam, gebeurt door middel van legaten. De legatarissen delen niet in het geheel van de nalatenschap van de erflater, maar ontvangen gewoon het legaat dat in het testament is vermeld, zonder aansprakelijk te zijn voor de schulden of lasten van de erfenis. De legataris is eigenaar van de goederen die aan hem/haar zijn nagelaten vanaf het moment van overlijden van de overledene, maar het bezit van deze goederen moet uitdrukkelijk worden overgedragen door de erfgenaam of, indien van toepassing, de executeur die in het testament is benoemd.

10. WAT IS HET SYSTEEM VAN LEGITIEME RECHTEN?

Volgens onze wetgeving ben je, zelfs als je besluit om een testament op te maken en te beslissen over de bestemming van je nalatenschap, niet volledig vrij om over je bezittingen te beschikken, omdat er in bepaalde gevallen een verplichting bestaat om een bepaald percentage van de bezittingen, bekend als de legitieme portie, na te laten aan bepaalde familieleden. Het gereserveerde deel varieert afhankelijk van het al dan niet aanwezig zijn van bepaalde familieleden, kinderen, kleinkinderen, ouders, echtgeno(o)t(e), enz. Het verschilt ook naargelang de woonplaats van de overledene (common law of foral territories met hun eigen burgerlijk recht).

In het geval van gewoonterecht, waar de persoon die het testament opstelt een echtgeno(o)t(e) en kinderen heeft, wordt de erfenis in drie derden verdeeld:

- **Het eerste derde is het strikt legitieme.** Een derde van het vermogen dat aan de kinderen moet worden nagelaten in gelijke delen tussen hen allemaal, tenzij ze een of andere reden voor onterving hebben opgelopen, die door de erfgenamen moet worden erkend, wat niet altijd gemakkelijk is.
- Een tweede derde deel wordt verbetering genoemd. Dit derde deel van de erfenis moet verplicht worden nagelaten aan kinderen of nakomelingen (kleinkinderen, enz.), maar het is niet langer verplicht dat de verdeling in gelijke delen gebeurt, zoals bij het gereserveerde deel, maar kan in verschillende percentages worden verdeeld, afhankelijk van de behoefte van de erfgenaam, de grotere of kleinere verwantschap of de eenvoudige wens. Het gereserveerde deel dat overeenkomt met de weduwe/echtgenote is het vruchtgebruik van dit derde derde deel van de verbetering.
- **Het derde derde deel is dat van de vrije beschikking.** Het kan worden nagelaten aan wie men wil, zelfs als hij of zij geen familie is van de persoon die het testament maakt. Met deze derde van de vrije beschikking wordt

het aandeel van de echtgeno(o)t(e) in de nalatenschap, dat anders beperkt is tot het vruchtgebruik van de derde van verbetering, meestal verbeterd door hem/haar deze derde van de vrije beschikking na te laten, wat ofwel het vruchtgebruik van alle goederen van de nalatenschap kan zijn, ofwel het derde deel van de nalatenschap in volle eigendom. Een van de twee opties moet worden gekozen en er kan worden bepaald dat de keuze door de echtgenoot moet worden gemaakt na het overlijden van de persoon die het testament heeft opgesteld.

11. IS HET MOGELIJK OM EEN GEDWONGEN ERFGENAAM TE ONTERVEN?

Het antwoord op deze vraag is ja. De wet kent namelijk verschillende gevallen waarin het mogelijk is om een erfgenaam zijn of haar erfdeel te ontnemen. Als de erfgenaam echter nakomelingen heeft, gaat zijn of haar deel rechtstreeks in gelijke delen over op de nakomelingen.

11.1. GRONDEN VOOR ONTERVING

Wat de ouders betreft, zijn de meest voorkomende redenen voor onterving van hun kinderen de weigering van alimentatie en/of de psychologische of fysieke mishandeling door de ouders.

Kinderen kunnen ook van hun ouders worden onterfd omdat ze hen in de steek hebben gelaten, hebben geprostitueerd of hebben bedorven, omdat ze door een vonnis het ouderlijk gezag over hen hebben verloren, omdat ze geen alimentatie hebben ontvangen of als een van de ouders een aanslag op het leven van de ander heeft gepleegd.

Uiteindelijk is het ook mogelijk dat de ene echtgenoot de andere onterft wegens schending van de echtelijke plichten, wegens ontzetting uit het ouderlijk gezag, wegens weigering van alimentatie of wegens een aanslag op het leven van de erflater.

12. KAN ER AFSTAND WORDEN GEDAAN VAN DE ERFENIS?

Ja, zodra de erfgenaam geroepen is om te erven, kan hij of zij de afstand van de nalatenschap voor een notaris formeel vastleggen in een openbare akte. Deze verzaking zal verschillende fiscale gevolgen hebben naargelang ze gebeurt ten

voordele van een andere persoon (bijvoorbeeld wanneer de zoon van de erflater verzaakt zodat zijn kleinkinderen rechtstreeks kunnen erven), of wanneer ze louter en alleen wordt verzaakt (de verzaking is onomkeerbaar), en ook of ze gebeurt voor of na het vervallen van de successierechten.

Het is meestal gebruikelijk dat de reden voor de afstand de schulden van de erflater zijn, zodat in dit geval de erfenis kan worden aanvaard met voorrecht van inventaris (vergeet niet dat de zuivere en eenvoudige afstand onherroepelijk is, dus dit alternatief zou de oplossing kunnen zijn). In dit geval zal de erfgenaam alleen aansprakelijk zijn voor de schulden met de nalatenschap die hij/zij erft, en nooit met zijn/haar eigen nalatenschap, d.w.z. het vroegere vermogen van de erfgenaam zal niet onderworpen zijn aan de betaling van de schulden van de overledene.

13. REFERENTIEWETGEVING

Boek III, “De los diferentes modos de adquirir la propiedad”, Titel III, “De las Sucesiones”, Hoofdstuk I, “De los testamentos”, artikelen 662 tot 743 van het Burgerlijk Wetboek.

14. VERKLARENDE WOORDENLIJST

- **Veroorzaker/overledene:** de overledene.
- **Erflater:** de persoon die het testament maakt.
- **Executeur:** de persoon die ervoor moet zorgen dat het testament van de erflater wordt uitgevoerd.
- **Universele erfgenamen:** verzameling erfgenamen die het geheel of een deel van de nalatenschap ontvangen.
- **Legataris:** privé-opvolger van de erflater, d.w.z. die uit de hele nalatenschap alleen een specifiek goed ontvangt, bv. een auto, een muntenverzameling, aandelen in een telefoonmaatschappij, enz.

Juridische waarschuwing: de informatie in deze gids is alleen voor informatieve doeleinden en geeft geen rechten, verwachtingen of verantwoordelijkheden van welke aard dan ook voor de Diputación de Alicante.